

A tartalomból:

Élő kövek egyháza	2
Mint a jó termő fa	3
EPOT	4
Hitünk forrásai	5
A Biblia Isten szava	5
Lelkészatás	6
Schwäbisch Gmündi kirándulás	7
Heikki Koivisto kitüntetése	8
Közösségeink	8
Hírek	11

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2009. III. szám

Benne teremtetett minden Gondolatok a Teremtés hetére

Ebben az évben először ünneplik a magyarországi protestáns felekezetek a teremtés hetét. Az Ökumenikus Tanács idén szeptember 27. és október 4. közötti időre hirdette meg azt az imádság és evangelizáció sorozatot, amely a teremtet világunkért érzett felelősséget és keresztyén küldetésünket hivatott erősíteni. Az időpont választása nem véletlen történt. Bizonyosan számba vették a szervezők, hogy németországi hagyomány október első vasárnapján tartja a betakarítási hálaadást, és október 4. Assisi Ferenc ünnepe, akit méltán tartunk hitben elődünknek a természet iránti szeretetben.

Valljuk meg őszintén, évszázadokon keresztül hanyagoltuk azt, amit a Szentírás a szívünk-re helyezett. A teremtés szép rendjében ugyanis feketén-fehéren olvasható, hogy az ember a Kert műveléséért és gondozásáért. Ehelyett mi azt hangoztattuk, hogy urai vagyunk mindennek. S elfeledkeztünk arról, hogy aki nekünk Urunk, az nem kizsákmányol és kizsigerel bennünket, hanem úr volta abban mutatkozik meg, hogy gondot visel rólunk. Az egyházi esztendő azonban Krisztus-év, tehát Jézus Krisztus értünk vállalt szolgálatát veszi számba. Megszegényítenék mind a természet-ről alkotott képünket, mind pedig az egyházi év gazdagságát, ha ettől a rendtől eltérve a teremtést önmagában tekintenénk és ünnepelnénk. Hiszen a bűnbeesés története világosan mutatja, hogy az ember bűnének nyomorúságát hordozza a teremtet világ. Ugyanígy nemcsak az emberre vonatkozik a megváltás reménysége, hanem az egész teremtettségről írja Pál apostol a Római levélben: „Meg fog szabadulni a romlandóság szolgálatából Isten gyermekeinek szabadságára” (Rm 8:21)

Még nagyobb bizonyosságunk is van. Pál apostol azt vallja Jézusról: „Benne teremtetett minden a mennyen és a földön... minden általa és reá nézve teremtetett. (Kol 3:16). Amikor tehát a teremtés hetét ünnepeljük, igazi Krisztus ünnepet tartunk. Amikor pedig a természetért kapott felelősséget betöltjük, Krisztus megváltói munkájának megfelelően cselekszünk. Ami-

kor ezt elhanyagoljuk, Krisztus irgalmát és mindent egybefogó akaratát vetjük meg.

Tudom, nagyon későn vagyunk. Nehéz kialakult életvitelt, megszokott otthoni gazdálkodási rendet újjal felváltani. Annál is inkább, mert sok a téves vagy megtévesztő információ, sok a bizonytalanság a célok és a megvalósítás valós értéke körül. – Vajon tényleg hasznos-e a természetnek a szelektív(-nek mondott) hulladékgyűjtés? – Annyi álságos magatartással találkozunk vezetői pozícióból. – Például a vasúti vízi közlekedés és szállítás háttérbe szorítása. – Emellett az ember nem szívesen vállal kellemtelenséget és többletköltséget úgy, hogy annak eredményét és értékét nem tapasztalja. Mi ezért nem embereknek akarunk tetszeni, s nem törvényeknek megfelelni, hanem Krisztus szabadságával szeretnénk élni, mint akiket Krisztus megbékéltetett Istennel, és az egész teremtettséggel.

Bencze András

ISTEN VEZET

Szememmel én vezetlek téged,
Amerre mégy, veled megyek.
Utat török, s nem árthat néked
Sötét völgy, vagy zordon hegyek,
Járj szárazon, vagy víz felett,
Orcámnak fénye hűn vezet.

Szememmel én vezetlek téged,
Kegyelmem is hűn támogat;
Nem engedem inogni lépted,
Bátran rám bízhatod magad,
Pusztákon át a mennybe fel
Erős karom hordoz, emel.

Szememmel én vezetlek téged,
Beváltom az ígéretet,
Ha napra nap jön, évre évek,
Ha szép napot ború követ,
Míg élted földi útja tart.
Megláthatasz színről-színre majd.

Ford: Vargha Gyuláné

Bevezető gondolatok Clement Lajos presbiter testvérünk „Élő kövek egyháza” (Az evangélikus egyház megújulás stratégiája) című írása elé

Rövid, vázlatos összefoglalást adva, szeretném megfogalmazni, hogy mire is vonatkozik Clement Lajos presbiter-testvérem „együttgondolkodásra és a közös munkában való részvételre történő biztatása” (Ő személyesen is hivatkozik arra, hogy hol olvasható a részletes elemző tanulmány) Az „Élő kövek egyháza” (Az evangélikus megújulás stratégiája) egy vitaanyag, mely a gyülekezetekben megtárgyalva tovább formálható, javítható. (A mi gyülekezetünkben is elkezdődött ez a munka, és minden érdeklődő testvérünket várunk ezekre a megbeszéléseinkre.)

A vitaanyagot összeállító és közreadó munkacsoport, tíz éves távlatban gondolkodva, arra tett javaslatot, hogy misszióban és egyházműködésben, vagyis hatékonyságban, miképpen lehetünk készek 2017-ben a reformáció jubileumi esztendejének (500 éves) méltó ünneplésére.

A továbbiakban csak felsorolás jelleggel adom meg, hogy milyen témákat, fejezeteket tartalmaz a kiadott, munkánkat segítő vitaanyag.

-Bevezető gondolatok a stratégiakészítésről
-Munkamódszer

-Egyházfejlesztés
-Kezdeményező egyház
-Szolgáló egyház
-Képző egyház
A kultúra egyháza

-Vízió – milyen legyen az evangélikus egyház?

-Legyen missziós központja a lassan növekvő keresztény vallási többségnek
-Igehirdető, spirituális egyház legyen

-Oktató, szolidáris egyház legyen
-Gyülekezetek szolidáris közössége legyen
-Vitákban érlelődő, többségi döntések jellemezzék
-Prioritások
-Spirituális erőforrások fejlesztése
-Személyi erőforrások fejlesztése
-Küldetésünk lelki alapjai
-Jól képzett, motivált emberek húzzák az egyház szekerét
-Egyházi dolgozók és tisztségviselők szisztematikus képzése és továbbképzése
-Építeni a tagok önkéntes munkájára
-Gyülekezetek
-Ifjúsági munka
-Oktatás
-Diakónia
-Gyűjtemények

A vitaanyag bemutatása nagyon vázlatos, csak figyelemfelkeltés céljából készült. A teljes, 12 oldalas írás a <http://strategia.lutheran.hu> honlapon és a lelkeszi hivatalban található meg. Személyes segítségemet is szívesen felajánlom az érdeklődőknek. (Prépost Károly, 06-20-4140205)
Ezen gondolatok előrebocsátásával, őszinte szívvel ajánlom elolvasásra és alkalmazásra Clement Lajos presbiter testvérem tartalmas, követésre érdemes írását.

Prépost Károly
presbiter

ÉLŐ KÖVEK EGYHÁZA (Az evangélikus megújulás stratégiája)

A hazai evangélikusság prominens tisztségviselőiből kialakított 17 tagú munkacsoport ezzel a címmel adta közre elemző tanulmányát és ajánlásait egyházunk jövőjének alakításáról. Felelősen ajánlom elolvasásra minden kedves testvérem számára ezt a 12 oldalas, világos, köznyelven íródott, sokszempontú és kellő mélységű tanulmányt. (Megtalálható a lelkeszi hivatalban és az interneten.) Mivel a vitaanyag önmagáért beszél és a mi gyülekezetünkre is alkalmazható, ezért körlevelünkben inkább az együttgondolkodás és a közös munkában való részvételre történő biztatás kérdéseire szánám e sorokat.

Mi áll keresztény szellemiségünk középpontjában?

ISTEN, CSALÁD,
HAZA, NEMZET,
MUNKA, TISZTESSÉG.

Mindegyikhez tartozik a legfőbb vezérlő elvünk: a SZERETET

Hogyan érvényesítsük ezt életünkben, cselekedeteinkben?

„Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói,.....”

(Jakab levele 1:22)

Küldetésünket (szerényebben inkább feladatainkat) belesűríthetjük akár két szóba is: JÓT, JÓL! Azaz a SZÁNDÉK és a MÓDSZER! De nagyon fontos, hogy együtt mindkettő! Egyik sem elegendő a másik nélkül.

Ennek megvilágítására engedtessek meg a közelmúlt egyik tragikus példája, a 2004 évi népszavazás nemzetünket eláruló, gyalázatos eredménye. A kezdeményezők, lehet hogy jót akartak, de azt rosszul valósították meg, (Nem kellő hozzáértéssel mérték fel a rákosista, internacionalista diktatúrán, a kádári gulyáskommunizmuson és az újabbkori neoliberalis-egoista, pénzimádaton szocializálódott szavazók lelkiállapotát) vagy eleve rosszat akartak, azt viszont sajnos jól valósították meg.

Hogyan tegyünk egyszerre JÓT, JÓL?

Ebben a kérdésben is bátran támaszkodjunk a Szentírásra:

Jakab levele 3:17-18, vagy Pál római levele 12:3-5, 12:16, stb.

Itt most Péter második levelében írottakat idézzük fel (1:5-7)

„Éppen ezért minden igyekezetetekkel törekedjete arra, hogy a hitetekben mutassátok meg az igaz emberséget, az igaz emberségben az ismeretet, az ismeretben az önuralmat, az önuralomban állhatatosságot, az állhatatosságban kegyességet, a kegyességben testvéri szeretetet, a testvéri szeretetben pedig minden ember iránti szeretetet.”

Igen.

HIT

IGAZ EMBERSÉG

ISMERET (tudás)

ÖNURALOM

ÁLLHATATOSSÁG

KEGYESSÉG

TESTVÉRI SZERETET, MINDEN EMBER IRÁNTI SZERETET

Kedves Olvasó, Kedves Testvérek!

Adott a módszer is! Tehát a JÓT, JÓL!

A világ persze tele van jó tervekkel (meg sajnos rosszakkal is).

Minden a megvalósításon múlik!

Ezért jöjjetek, jöjjetek bátran és mennél többen, hogy LEGYETEK AZ IGÉNEK CSELEKVŐI, NE CSUPÁN HALLGATÓI, és ezáltal váljatok, legyetek:

„TI MAGATOK IS MINT ÉLŐ KÖVEK ÉPÜLJETEK FEL LELKI HÁZZÁ,...”

(Péter első levele 2:5)

Clement Lajos
presbiter

MINT A JÓ TERMŐ FA

Tanévnyitó Istentiszteletre hívta a gyülekezetet az evangélikus templom harangja 2009. szeptember 6-án. Pedagógusok, kisdíjak és szülők készültek izgalommal a tanévnyitóra. Meghatódva térdeltek az oltárnál áldást kapva, hogy Isten Szent Lelke erőt adjon az előttük álló nehéz napokban, hónapokban.

Ezen a napon azonban mást is ünnepelt az evangélikus közösségünk. 25 évvel ezelőtt – 1984. szeptember 2-án egy szőke, „vékonydongájú”, szakállas fiatalember lépte át templomunk küszöbét Luther kabátban. Nagy Tibor lelkész úr áldotta meg a frissen végzett, és segédlelkészi szolgálatra rendelt **Bencze Andrást**. Nagy lelkesedéssel, de szerénységgel állt szolgálatba. Hamar megismerte a gyülekezet tagjait és a családokat, akik nagy szeretettel fogadták otthonukba – akkori szokás szerint – ebédre, vacsorára.

Mint a jó termő fa, gyökeret eresztett, növekedett, lombot hajtott, és gazdag termést hozott. Fehérváron ismerkedett meg Timivel, a párjával. Családot alapítottak, gyönyörű lánygyermekük született.

Evangélikus gyülekezetünk ingatlanokban és a Lélek által alakuló kisközösségben is gyarapodott. Közösségi ház épült, templom újult meg, orgona készült, hirdetve Isten dicsőségét. Széleskörű hittan oktatás, ifjúsági és konfirmációs felkészítés, hétfői beszélgető kör, nyugdíjas klub, missziós kör, énekkar, házasság-életvégi alkalmak, bibliaóra, munkatársi alkalom, irodalmi kör él, és működ-

dik sok-sok elhivatott munkatárs és kiscsoportvezető segítségével. Lelkészünk mellett az elmúlt években fiatal segédlelkészek munkálkodtak, akik személyiségük gazdagságával színesítették gyülekezetünk életét. A finn és német testvér-gyülekezeti kapcsolat mellett a közösségi házunkban művészeti kiállítások rendezését is kezdeményezte az elmúlt években. Sokan vállaltak szolgálatot közösségünkben. Oltárdíszítés, templom és temetőgondnoki szolgálat, gyülekezeti hírmondó szerkesztés mellett, az alkalmak szervezésére, háttéralkalmakra is mindig van önkéntes segítő.

Végtelen sora lenne még a felsorolásnak, amelyben lelkészünk kezdeményezésére a közösség formálódott, formálódik, gyarapszik Urunk áldása nyomán. Az elmúlt 25 esztendőért igazán hálásak lehetünk Istennek.

„Mi pedig hálával tartozunk az Istennek mindenkor érteket testvéreim, akiket szeret az Úr, mert kiválasztott titeket az Isten kezdettől fogva az üdvösségre, a Lélek megszentelő munkája és az igazságba vetett hit által. Erre hívott el titeket a mi evangéliumunk által, hogy így részesüljete a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségében”

(2Pál Thessz. 2, 13-14.)

Kiss László
felügyelő

Evangélikus Presbiterek Országos Találkozója (EPOT)

„Isten munkatársai vagyunk” (1Kor.3,9)

Az alcímben szereplő bibliai idézettel adta meg, már a meghirdetésekor Gáncs Péter püspök az első alkalommal megrendezésre kerülő Evangélikus Presbiterek Országos Találkozásának alaphangját. A kezdő áhitat is, melyet szintén Gáncs Péter püspök tartott, ezt a címet viselte.

A találkozón való részvételre a szervezők minden gyülekezetből lelkesenként négy fő számára biztosítottak lehetőséget. A mi gyülekezetünkben Pethő Judit lelkésznő és Kiss László felügyelő mellett hat fő presbiter utazott együtt Pestszentlőrincre, a találkozó színhelyére.

A térzenével kísért regisztráció, a köszöntések, valamint Bence Gábor által vezetett énektanulás után, mely színesítette a ráhangolódást, következett az egész napot betöltő, tartalmas program. Meghatódottsággal és jó értelemben vett büszkeséggel töltött el – büszke vagyok arra, hogy evangélikus vagyok – amikor a közel 1500 résztvevő az egész sportcsarnokot betöltő hangerővel énekelte egyházunk himnuszát, az „Erős vár a mi Istenünk”-et.

A helyszínnek megfelelően Gáncs Péter püspök a nyitó áhitat prédikációjában egy sportesemény első félidejének végéhez hasonlította a helyzetünket – a presbiterek is a hatéves ciklus félidejénél vannak – amikor meg kell határozni, hogy mi a teendők, hogyan tovább a „második félidőben”? A második félidőre úgy érdemes kifutni, hogy a győzelemért küzdünk. (Akár cserét is lehet kérni, ha valaki úgy érzi, hogy nem tud úgy teljesíteni, ahogy szeretné.)

A találkozó teljes bemutatását képtelenség egy cikkben leírni, ezért a nap eseményeinek felsorolásán kívül a szerintem legfontosabbakat osztom meg a hírmondó olvasóival.

„Honnan hová, evangélikus egyház?” címmel Pröhle Gergely országos felügyelő tartott, sajnos negatív statisztikákat is tartalmazó előadást. (Csökkenő számok a keresztelesek, a konfirmáció, házasságkötések és az egyházi temetések terén). Leginkább fogatkozó kincsünk a hívő ember, akit meg kell becsülnünk. Nekünk presbitereknek magunkat is meg kell becsülnünk, ezért fontos a képzésben, önképzésben való részvétel. Így válhat módszeresebb a gyülekezet-építés is, mely sokkal inkább az élő kövek egymásra rakása, mint új épületek felhúzására kell vonatkozzon.

(Utalás az „Élő kövek egyháza” megújulási stratégiára, melyről szintén olvashatunk hírmondónk ebben a számában)

„Tudatos és összehangolt cselekvés szükséges!”

„A vezetésben bevált presbiterek kétszeres megbecsülést érdemelnek: elsősorban azok, akik az elhirdetésben és a tanításban fáradoznak.” (1Tim 5,17)

A presbiterek elé állított mérce igen magas. Vajon van-e közöttünk olyan, aki maradéktalanul megfelel a követelményeknek? Van-e olyan aki mindig úgy teszi dolgát, ahogy a Biblia tanítja? Örökös kétely ez. Jól emlékszem, amikor még mint „kivülállót” lelkész urunk felkért a jelöltségre, próbáltam szabadkozni. Ő akkor azzal bátorított, hogy ki más, mint egy háromgyermekes családapa jöhetne szóba. Ma már tudom, hogy ez igen kevés. A presbitert, többek között, rendíthetetlen élő hite, példamutató maga-

-A délelőtti programban még egy kerekasztal beszélgetés szerepelt, Lengyel Anna egyházkerületi felügyelő (rádióriporter) vezetésével.

Résztvevők: Dr. Győrfi Károly mérnök, Dr. Fábrí György szociológus, Dr. Varga Gyöngyi teológiai docens, és SMS – küldés segítségével minden résztvevő.

-Ebéd után volt a találkozó szerintem egyik súlyponti része. Dr. Fabiny Tibor professzor előadása a presbiter képzésről, Győri Gábor esperes vetített képi prezentációjában. A tervek szerint felhasználva a már meglévő képzések (EKE bibliaiskola, EHE pedagógus-továbbképzés, Gyülekezeti munkatárs-képzés) tapasztalatait, a presbiterképzés alapképzésből és haladóképzésből tevődne össze (Évi négy-négy alkalom, összesen 36-36 óra). Ezek javasolt tematikáját kiosztották a résztvevőknek. Ez is segítetté „Az evangélikus megújulás stratégiája”-ban meghirdetett célt, mely szerint „Jól képzett, motivált emberek húzzák az egyház szekerét!”

-A program pódiumbeszélgetéssel folytatódott, melyet ismét Lengyel Anna vezetett.

-Az Evangélikus Élet szerkesztőinek (T. Pintér Károly főszerkesztő, Boda Zsuzsa szerkesztőség vezető) játékos meglepetése volt az útra bocsátás előtti utolsó napirendi pont.

Az egész napot végigkísérte és színesítette, a Bence Gábor által „vezényelt” éneklés, énektanulás, néha kedvesen játékos, itt-ott humoros formában.

A találkozón valamennyien nagy örömmel vettünk részt, lelkiekben és ismeretekben gazdagodva tértünk haza, Ittész János püspök „úti áldását” követően.

Az ezt megelőző záró áhitatot is Ittész János püspök tartotta, melynek alapjául szolgáló igével fejezem be az első evangélikus presbiter találkozóról írt tudósításumat.

„A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbiter-társ és Krisztus szenvedésének tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyeresz-kedésből, hanem készségesen; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyáj-nak. És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját.” (Péter első levele, 5, 1-4)

Prépost Károly presbiter

tartása és cselekedetei teszik alkalmassá a szolgálatra. Még sorolhatnám a követelményeket. A gyülekezeti munkában való aktív részvétel elengedhetetlen, de nem elégséges feltétel. Csak az a gyülekezet marad fenn, és csak az válik igazi lelki közösséggé, ahol ilyen vezetők ténykednek.

Adja Isten, hogy a mienk ilyen legyen!

Ciklusunk felénél tartunk. Az önvizsgálat ideje elérkezett.

Rumy Imre presbiter

Hitünk forrásai

Ez volt a címe idei piliscsabai presbiteri és munkatársi hétvégénknak, amit negyedik alkalommal tartottunk meg augusztus 28-29-én. Nem gyülekezetépítési „fogásokról”, vagyis „szakmai” tapasztalatcseréről szólt ez a kétszer fél nap, hanem a saját személyes építkezésünkről.

Lelkészeknek és hitoktatóknak örökös harcot jelent az, hogy saját maguk számára is olvassák a Bibliát, ne csak a másik szemüvegén keresztül: „Vajon a másik számára mit tudok ebből átadni?” Presbiterként, munkatársként, bármilyen szolgálat végzőjeként, illetve általában véve, gyülekezeti tagként, pedig szintén ilyen örökös küzdelmet jelent az, hogy ne érjük be a heti egy (istentiszteleti) igehallgatással, illetve csupán a közösségi alkalmakkal. Ezért hívtunk minden jelenlévőt arra, hogy a saját hitünk forrásait fedezzessük fel újra.

A felfedezés útja szombaton délelőtt azt jelentette, hogy a saját, egyéni bibliaolvasásunkból hogyan tudunk eljutni oda, hogy mások számára is beszélni tudjunk erről. Merthogy első ugyebár mindig a személyes bibliaolvasás, a „belső szobánkban”. Fontos azonban az, hogy mind ez az egyéni, mind pedig a közösségi biblia tanulmányozás megvalósulhasson életünkben. Bármelyik hiányzik is, nem teljes számunkra a hit ige-forrása. Hogyha ugyanis nem tudom egyedül olvasni a Bibliát, egy idő után „kifogyok”, nem tudok már mit megélni és megosztani a másikkal. Hogyha pedig „csak” magamnak olvasom, hogyan valósul meg az, amire a Szentírás buzdít bennünket: adjuk tovább azt, amit megéltünk!

Hirdessük mások számára is az evangéliumot! Másfelől pedig mit kezdünk azzal az örömteli, bennünk megszülető „felesleggel”, amit nekünk ad Isten? Inkább gazdagítsuk, illetve csiszolgassuk egymást a közös biblia tanulmányozással!

Ezek után érdekes út az, amikor vasárnapi gyermekbibliakörön, hittanórán vagy éppen énekkaron igei alkalmat tartunk, és erre előre készülünk. Lehet egyáltalán ezeket nem lelkészként megtartani? (A válasz: Igen!) Lehetetlen kér-e ezzel Isten? (A válasz: Nem!) Ez a készülés pedig az istentisztelet állandó, de mégis változatos világát ugyanúgy magában foglalja. Készülünk rá, mint ige- és imádságolvasók, mint oltárosok, zenei szolgálók – ez természetes. De az is természetes lehet, hogy otthon kinyitjuk az Útmutatót, megkeressük a vasárnap igehirdetési igéjét és olvasmányait – akár már napokkal előtte –, hordjuk magunkban ezeket az igéket, és így tudunk lélekben készülni az istentiszteletre, valamint az úrvacsorára is.

Igei (szentírási) forrásai ezek a hitünknek. Az élet könyvének forrásai. Az igazi élet pedig az Isten szeretetében élést jelenti. Azt a szeretetet, amit Jézusért ad nekünk Isten. Így fogalmazódott meg bennünk a hála, hogy részesei lehetünk ennek. Méghozzá olyan részesei, akik nap mint nap ebben élhetünk. Vegyük ezt észre!

Áldott igeolvasást! Áldott tanulást a bibliaolvasásban! Áldott hit-forrás keresést és töltekezést!

Pethő Judit

„A Biblia Isten szava, és igaz”

A gyülekezeti munkaévet – ahogy az elmúlt esztendőben, így idén is – közös együttléttel, elmélkedéssel, felkészüléssel, presbiteri és egyházközségi munkatársi megbeszéléssel kezdtük el.

A találkozó helyszíne a Bétel Missziói Otthon volt Piliscsabán. A péntek esti alkalmon Bencze András lelkészünk szolgálatát hallgathattuk meg, és közösen felelevenítettük az elmúlt évek munkatársi hétvégéit, azok témáit, tapasztalatait; hogyan szolgálták gyülekezetünk épülését. Ezt követte egy közös vetélkedő, amelyet Bencze András és Timi vezettek. A játék alatt sokat megtudhattunk a gyülekezet történetéről. Szombaton a lelki alkalmaink témája a Bibliaolvasás, -tanulmányozás volt, ezt Pethő Judit lelkészűnő vezette. Mivel Isten szavát, akaratát, üzenetét a Biblián keresztül ismerhetjük meg, ezért fontos a Szentírás napi tanulmányozása. Ehhez lehet segítségünkre az Útmutató, a Gyülekezeti Liturgikus Könyv, valamint lelki épülésünket szolgálják az énekeskönyv énekei is. Gyülekezetünk tagjai bizonyosságot tettek arról, hogy mit jelent számukra a Biblia rendszeres olvasása, a gyülekezet közössége, az együtténeklés öröme,

hogy a templom nem csak egy épület, hanem Isten Háza; és a gyülekezet tagjai Isten gyermekei, akik szertik Őt és egymást.

Jó volt ezen a hétvégén együtt lennünk, Isten Igéjét figyelve és egymást jobban megismerve. Ezúton is hívom a testvéreket a gyülekezetünk alkalmaira, és buzdítom, hogy napi rendszerességgel olvassák Isten szavát, a Bibliát!

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített” (2Tim 3, 16-17)

Szebik Ágnes

28 év után lelkészavatás a Székesfehérvári evangélikus templomban

A gyülekezetünk életében ritkán előforduló, felemelő alkalomról így vall két testvérünk:

Kissné Kárász Rózsa

Időpont: 2009. június 18.

Helyszín: Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség

Jelen vannak: gyülekezeti közösség, család, lelkészek, püspök

Tárgy: Ordináció - Pethő Judit befejezte teológiai tanulmányait, vizsgáit sikeresen letette, szolgálatba helyezése, - Bencze András mellé beosztott lelkésznek, - ünnepi istentisztelet kertében megtörtént.

A csupasz tények így hangoznak, de ennél sokkal több történt!

Részesei lehettünk az ünnepnek, amikor a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke, Ittész János szolgálatba küldte a fiatal lelkészt, amikor Pethő Judit esküjében igent mondott Jézus Krisztus evangéliumának hirdetésére, a gyülekezet pásztorolására.

Meghallani a hívó szót, elindulni és elköteleződni a Krisztusi parancsnak - „Tegyetek tanítványokká minden népet!” – egyedül nem lehetséges. Csak az Uristen kegyelme, szeretete által, a Szentlélek vezetésével. Ezért volt nagy ünnep az ordináció, ezt az erőt, áldást kérték a lelkészek és a gyülekezet közössége.

Megható, és megrendítő élmény volt együtt énekelni a zsúfolásig megtelt templomban evangélikus himnuszunkat, az Erős vár a mi Istenünket,

„Erők magában mit sem ér,
Mi csakhamar elesnénk,
De küzd értünk a hős vezér,
Kit Isten rendelt mellénk.
Kérdezed ki az?
Jézus Krisztus az,
Isten szent fia,
Az ég és föld Ura,
Ő a mi diadalmunk.”

Az igehirdetésben Ittész János püspök az egy ügy, - az „együgyűség” - a Krisztusban figyelés örömét hangsúlyozta.

A lelkésztársak (több, mint 30-an) egy-egy bibliai igeverssel köszöntötték, fogadták magukhoz az első alkalommal „Luther-kabátba” öltözött lelkésztársat.

Felemelő érzés volt együtt lenni ezen az ünnepen.

Szeretettel kívánjuk a presbitérium, a gyülekezet tagjai nevében, hogy a hitvallásként választott ige beteljesedjen Pethő Judit lelkész életében, szolgálatában.

„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem” (Filippi 4,13)

Kissné Kárász Rózsa
presbíter

Kocztur Klára

LELKÉSZSZENTELŐ ISTENTISZTELET

2009. július 18.

Szép ünnepre készültünk igen nagy izgalommal a nyár közepén, Pethő Judit lelkésszé szentelésére.

Mindenkit izgalommal töltött el a készülődésnek már a gondolata is, hiszen templomunkban már 28 éve nem volt ilyenben részünk.

Komoly feladat volt a szervezés, mert 250 meghívott vendéget vártunk a gyülekezet tagjain, a családon és ismerősökön kívül. Így nem csak a szentelés – ennek menete a lelkészek feladata volt –, hanem a templomi szolgálat és a szentelést követő fogadás szervezése és lebonyolítása állt előttünk.

A szentelést követő fogadás szervezése és irányítója Kissné Kárász Rózsa volt.

Többször összegyűltünk megbeszélésre, egyeztetésre.

Nagyszerűen megszervezte a munkát, és fogta össze a csapatot. Minden területnek, feladatnak volt egy felelőse, aki maga köré gyűjtött még segítőköt. Ezáltal a munka részfeladatokra volt szétosztva.

A szentelés előtti napon fogadásra kész állapotba kellett hozni a Ciszterci Gimnázium dísztermét. Berendezni, tájékoztató táblákat kihelyezni, díszíteni, teríteni, hogy másnap már a vendégekkel tudjunk foglalkozni.

Eljött a nagy nap! Minden, mindenki a helyén volt. Teljesen megtelt a templom, volt, aki már be sem fért, és a lépcsőn állva hallgatta a liturgiát, amely igen megható volt.

Utána rendben átvonultunk a fogadás helyszínére.

A püspök, majd a gyülekezet részéről a felügyelő úr köszöntője után kezdődhetett az egyéni köszöntés, gratulációk, beszélgetések és a vendéglátás.

Szép ünnepet szerettünk volna Juditnak készíteni, mert Őt mindenki megszerette gyülekezetünkben. Szinte egy emberként mozdultunk, fogtunk össze ennek érdekében.

Remélem, ez valójában szép és emlékezetes, lelkünket felemelő emlék marad, nemcsak a felszentelt új lelkésznek, hanem mindnyájunknak!

Erős vár a mi Istenünk!

Kocztur Klára
gyülekezeti munkatárs

Ifjúsági csoport Schwäbisch Gmündben

Ifjúsági csoportunk, a Schwäbisch Gmünd-i testvérgyülekezetünknel tett látogatást 2009. július 6. és 13. között. Útjukról két beszámoló készült.

Molnár László felnőtt résztvevő

Székesfehérvár és a német Schwäbisch Gmünd testvérvárosi kapcsolata 1991-ben vált hivatalossá, ám a két város polgárai közötti kapcsolatot a Székesfehérvár- Schwäbisch Gmünd Baráti Társaság teszi élővé, tölti meg tartalommal.

A két baráti társaság évenként találkozik, egyik évben Németországban, másik évben Magyarországon. 2007. év nyarán a magyar csoport kibővült az Evangélikus Egyház küldöttségével, melyet a német evangélikus gyülekezet tagjai 2008. nyarán viszonzottak látogatásukkal. E látogatás alkalmával Prof. Dr. Reinhard Kuhnert vetette fel az ifjúsági közösségek kapcsolat-felvételi lehetőségét. Mescha Wilfried és Bencze András szervezésének köszönhetően július 6-án 13-an (5 fiú és 5 lány az ifjúsági csoportból és 3 felnőtt 3 személyautóval) utaztunk Schwäbisch Gmündbe. Fogadásunkat a fiatal modern schönblick-i evangélikus gyülekezet szervezte. Magyar szemmel rendkívüli adottsággal rendelkező gyülekezet (egy város széli több hektáros komplexum ifjúsági szállással, hotellel, templom és rendezvénytermekkel, zeneiskolával, nyugdíjasotthonnal) fogadott bennünket, de programjaink megszervezésében és lebonyolításában a városi gyülekezet is rész vett régi ismerősök – Irmingard Wolf, Traute Schmidt és Hartmut Meywald – vezetésével. Programjaink előkészítésében és lebonyolításában a schönblick-i gyülekezet két főállású ifjúsági felelőse, Magdalene Notz és Daniel Rauh áldozatos munkájáért kell ezúton is köszönetet mondanunk. Reggeltől késő estig velünk voltak, gondoskodtak róla, hogy felejthetetlen élményekkel gazdagodva térhessünk haza. Programjainkból csak néhány ízelítő: városnézés, polgármester fogadása, grillparti a német ifjúsági csoporttal, Mercedes Múzeum meglátogatása, erdei kaland- és élménypark és az utazásunk apropója: a területi német ifjúsági találkozó a „Laju”. Péntektől vasárnapig kb. hatszáz evangélikus fiatal sátorozott a gyülekezet területén. Programjaikban aktívan részt vettünk: közös áhítatok, koncertek, sportprogramok. Szombaton a hatszáz fiatal kiscsoportokat alakítva ellepte a várost, és különböző feladatokat végrehajtva hirdették az evangéliumot. Voltak, akik takarítottak, zenéltek, cipőt pucoltak, padokat renováltak, sportprogramokat és gyerek játszóteret szerveztek. Nyelvi nehézségek ellenére nagyon kellemes hetet tölthettünk Schönblickben, és Martin Scheuermann, a gyülekezet vezetője ígéretet tett a kapcsolat folytatására.

Köszönjük neki és munkatársainak a barátságot, szeretetet, törődést, gondoskodást, amit kaptunk, és reméljük a következő nyáron viszonzhatjuk a német evangélikus gyülekezet képviselőinek a vendéglátást.

Molnár László

Bencze Veronika „Ifi”

Minden nyáron több hetet töltünk együtt az IFI-vel. Idén a táborokon kívül egy különleges „feladat” is várt ránk. Németországból kaptunk meghívást, hogy az ifjúságon keresztül is erősítsük a testvérkapcsolatot.

Nagy izgalommal vágtunk neki az útnak, hiszen nem nagyon tudtuk, hova is megyünk (és a német tudásunkban sem voltunk nagyon biztosak). 10 óra utazás után (ahol az ifjabbak is megmutathatták vezetési tehetségüket) minden félelmünk, kételyünk elszállt. Csodás helyen várt ránk a két ottani ifivezető. Nagyon szimpatikusak voltak, és figyeltek arra, hogy értsük, amit mondanak. Rögtön összebarátkoztunk velük. Látszott, és érződött, hogy nagy szeretettel várnak minket.

Másnap az ifjúságukat is megismerhettük. Nagyon sokan vannak, és nagyon közvetlenek. Egyre többet mertünk (és tudtunk is) beszélni. Rengeteg programmal készültek számunkra. A legizgalmasabb talán a stuttgarti Mercedes-Benz Múzeum és a Hochseilgarten (kalandpark) volt. De vittek minket piknikezni, várost nézni is. A fiatalokkal is eltöltöttünk 2-3 estét. A hét vége felé volt náluk egy ifjúsági találkozó. Több száz fiatal gyűlt össze 3-4 napra. A találkozó mottója/témája: „Du musst verrückt sein, so zu leben” (Bolondnak kell lenned, hogy így élj). Azt hittük/hittem, hogy most a „németeink” (a Schwäbisch Gmünd-i fiatalok) nem fognak velünk annyi időt eltölteni. De a csatlódás kellemes volt. Ugyanúgy keresték a társaságunkat. Részt vettünk a sportbajnokságokban is. Fociztunk és röptiztunk velük. Nagyon jó érzés volt, hogy új barátaink mindig ott voltak és szurkoltak nekünk.

Sajnos nagyon gyorsan eljött a hétvége. A búcsúzás nagyon szomorú volt. Néhol még a sírás jeleit is észlelni véltük. Egy gondolat vigasztalt minket, jövőre újra láthatjuk egymást! Már nagyon várjuk, és már most ötletelünk, hogy milyen programokat csináljunk közösen.

A kellemes meglepetéseik nem csak Németországban értek minket. Hazaérésünk után leveleik vártak postafiókjainkban. Nagyon meglepődtem, hogy ketten is írtak nekem. Azóta is tartjuk a kapcsolatot.

Most ennyit tudtam összeszedni a gondolataim kavalkádjából. Remélem egy kicsit sikerült a beszámolómon keresztül megérezniük, mennyi szeretetet kaptunk ott.

„Aufschüß” !

Bencze Veronika

Heikki Koivisto Székesfehérvár tiszteletbeli polgára

Székesfehérvár és a finn Kemi város testvérvárosi kapcsolata több mint öt évtizedre nyúlik vissza.

Ezen belül a székesfehérvári és Kemi város evangélikus gyülekezetei között is szoros, testvérgyülekezeti kapcsolat van. Ez a gyülekezeti tagok többszöri személyes találkozásában, személyes barátságok fenntartásában, elektronikus levelezésben nyilvánul meg.

Elmaradhatatlan minden vasárnapi istentiszteleten az egymásért történő imádkozás. A kapcsolat kialakításában, mély tartalommal való megtöltésében, folyamatos fenntartásában nagy szerepe van Heikki Koivistónak.

Heikki Koivisto Kemi város evangélikus gyülekezetének lelkesze. Elmondása szerint örökölte a „feladatot.” Már elődei is sokat dolgoztak a finn-magyar együttműködés, barátság kialakításában, életben tartásában. Ő csak folytatta a megkezdett munkát. Ebben lelkes támogató partnerre, barátira talált gyülekezetünk lelkészében, Bencze Andrásban.

Heikki Koivisto sokszor járt városunkban, nemcsak az evangélikusok körében, hanem szívesen látott vendég volt a város vezetőinél is, ahol többek között a Lions Club képviselőjében is járt.

Ezt a sok munkát, kitartást, lelkesedést elismerve, 2009. augusztus 18-i ünnepi közgyűlésen a város vezetése „**Tiszteletbeli polgár**” címet adományozott Heikki Koivistó evangélikus lelkésznek. Megható volt látni örömet, elérzékenyülését a díj átvételekor.

Örömeiben mindannyian osztoztunk.

Személyesen nagy örömünkre szolgált, hogy a sok program között, melynek jelentős részét most a város szervezte, lehetőségünk volt ebédre nálunk vendégül látni, kedves feleségével, Helenával. A baráti kör bővült Baranyai Tamás evangélikus lelkésszel, aki rendszeresen a tolmács szerepét tölti be, és Sándorfői Veronikával, akit finn nyelvtudásán kívül személyes barátság is fűzi a Koivisto családhoz. A szokásos meleg, baráti hangulat jellemezte a nálunk töltött időt.

Augusztus 19-én, szerdán este gyülekezetünk látta vendégül vacsorára Heikki Koivistót és feleségét. Gyülekezetünkben sokan ismerik, szeretik Őt, így egy szép kis csapat jött össze. A városvezetést Vargha Tamás tanácsnok képviselte. Itt volt alkalma többeknek gratulálni, és fehér asztal mellett kellemes pár órát tölteni velük. Ezen az estén a nagy örömről túl már a jövőről is beszélt Heikki. Elmondta, hogy már szervezi a jövő évi látogatásukat Magyarországra, mivel Ők „következnek”. A látogatások „menete”, váltakozva, egyszer Ők jönnek Magyarországra, utána mi megyünk Kemibe, és így tovább. Nagyon jó volt látni a lendületet, a fáradhatatlan, bár már nyugdíjas lelkészt. Reméljük ereje, egészsége, lendülete vele marad, és továbbra is „gondját” viseli ennek az „ügynek”, és gondoskodik a jövőjéről is.

Prépost Károlyné, Judit

Gyülekezetünk közösségeiről

Alkalmak gyermekeknek

Gyermekbibliakör és felügyelet

Vasárnapi istentiszteleteinkkel (10,30-11,45) párhuzamosan, gyermekbibliakört tartunk a kicsinyeknek másfél éves kortól hatodik osztályos korig.

Az istentisztelet elején még részt vesznek a gyerekek, a bevezető liturgia után pedig a gyülekezeti teremben folytatják saját korosztályuknak megfelelően beszélgetéssel, játékkal, énekléssel. Ezzel a szolgálattal szeretnénk lehetővé tenni a kisgyermekes családoknak is, hogy az istentiszteleten részt vehessenek.

Az alkalom felelősei: Végvári Tamásné, Sterczer Frigyesné, Knitlhoffer Ferencné és Tarné Lukács Gabriella

Hittanórák

Gyülekezeti hittanóráinkat szerdán délután öt órától tartjuk. Óvodás kortól konfirmációig – nyolcadik osztályig – öt csoportban foglalkozunk a gyermekekkel. A hittanórák célja, hogy a gyermekek megismerjék a Szentírás fő üze-

netét, elsősorban az evangéliumok történeteit és Jézus tanítását. Közben megismerik gyülekezetünk életét, ünnepeit és énekeit. Előkészülünk a konfirmációra is, tehát egyházunk központi tanítását és történetét is szeretnénk átadni nekik.

Az óvodás csoportban szakképzett óvónő – Knitlhoffer Ferencné – végez szolgálatot, a többi csoportot tanítók vezetik. Iskolás kortól Bencze Andrásné, Mayer Károlyné, Szalainé Cseh Katalin és Végvári Tamásné kísérik a gyermekeket konfirmációig.

Mivel városunkban nagyon sok iskola működik, és egy-egy iskolába kis létszámmal járnak evangélikusok, ezért választottuk a gyülekezeti hittanoktatást. Számítunk a szülőkre abban, hogy örömmel vállalják azt a kicsiny plusz fáradságot, hogy gyermekeikkel együtt eljőjenek a gyülekezeti házba. Hiszen erre bátorít bennünket Jézus: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa!”, és erre tettünk a keresztelekor ígéretet, amikor vállaltuk, hogy gondoskodunk gyermekeink hitben való nevelkedéséről.

Alkalmak az ifjúság számára

A Kisifi

Magunkról magunknak – lehetne ez a kisifi címe. Mert tényleg szeretnénk magunkat, a viszonyainkat, a belül játszódó folyamatokat jobban megismerni. Nem a felelés és beszámoltatás görcsével, hanem azért, hogy jobban megtaláljuk a helyünket, hogy értsük viselkedésünket és érzéseinket.

Magunkról magunknak – Gyökössy Endre írt ilyen címmel önismereti könyvet, s most kiindulásként ezt használjuk.

Magunkról magunknak – mégsem egyes számban szerepel a cím, mert fontos számunkra a közösség, amelyet nemcsak péntek 16 és 18 óra között szeretnénk megélni, és amelybe minél többeket várunk.

A kör vezetői: Bencze András és Timi

Ifjúsági kör

Közösségekbe hívunk! Közösségbe, ahol meghallgatnak, ahová várnak, ahol fontos a véleményed, és oda ahol keresheted és meg is találhatod a közösséget Jézussal, aki még nálunk is jobban meghallgat, vár, és akinek fontos vagy!

Hogyha idén konfirmáltál, illetve 14-15 éves vagy, péntekenként 16 órára hívunk a gyülekezeti házba. Hogyha már régebben konfirmáltál, illetve 16 év feletti vagy (és nem is konfirmáltál még talán), akkor ugyanezen a napon 18 órára hívunk. Az első korosztállyal kapcsolatban Bencze Andrást keresd, a másodikkal kapcsolatban Pethő Juditot. (Hátul megtalálod az elérhetőségeinket.)

Az első csoport még formálódik, a második csoport pedig éppen átfarmálódik. Ez azt jelenti, hogy például hat órákor már valóban elkezdjük a féléves éneklést, utána pedig különböző témákról beszélgetünk, illetve alkalmakat szervezünk. Ez szombatira is igaz, ugyanis egyfelől éppen újraszervezés alatt áll a rendszeres foci lehetősége, másfelől az idősebb - főiskolás/egyetemista - korosztály önszervező módon utána is együtt tölti az idejét.

Ezen felül van még egy idősebb korosztály, a Vének Tanácsa. Persze nem életkorban idősebb, csak ugyebár a presbiter – a gyülekezet vezetője – többek között vén(ebb) embert, idősebbet és tapasztaltabbat jelent. Nálunk ez azt jelenti, hogy hetente-kéthetente találkoznak mindazok, akik szívesen alakítják és formálják az ifi életét. Ez azt jelenti, hogy nem zártkörű gittegylet, hanem mindenki számára nyitott. Ezek alkalmait ifin beszéljük meg.

És még valami! Néhány hete működik a saját ifi-levelezőlistánk. Ez azt jelenti, hogyha a fraternet-szfvarifi@lutheran.hu címre elküldünk egy levelet, a listán lévő minden tag megkapja. Így egyszerűbben osztunk meg egymással információkat, gondolatokat, kérdéseket és élethelyzeteket. Hogyha az ifis korosztályhoz tartozol (kb. 14-25 év), írd egy e-mailt a judit.petho@lutheran.hu címre, és részese lehetsz a listának. (Amennyiben olyan valaki szeretne nekünk e-mailt írni, aki nem tagja a listának, de egy egyszeri információt, illetve gondolatot küldene a számunkra, ugyanúgy írhat erre a listára. Kap majd egy vá-

laszlevelet, hogy az adminisztrátornak engedélyeznie kell ezt a levelet, de az engedélyezés után a lista összes tagja el tudja olvasni.)

A következő (karácsonyi) Hírmondótól rendszeres ifirovattal (sőt talán ifi-oldallal) jelentkezünk.

Várunk téged is! Ne vond meg magadat tőlünk, és ne vond meg magadtól Jézust! Ő is, és mi is várunk!

Pethő Judit

Alkalmak a felnőttek számára

Elmaradt hittanórák

Mert bizony sokunk számára elmaradtak – nem kell indokolnunk, hogy miért. Vagy ha jártunk is valaha, jobban figyeltünk a társainkra, a poénokra, mint a tényleges tartalomra. Lehet, hogy túl korán kaptuk a tömény, lelki táplálékot.

Ezért hát most pótolunk.

Ebben az évben a következő vasárnap témáját és igéit gondoljuk végig. Szeretnénk jobban érteni az istentiszteletet, sőt nyílt, szókimondó kérdéseinkkel szeretnénk hozzájárulni ahhoz, hogy mások is jobban érthessék az igét.

Ebben a közösségben megerősödött bennünk az, hogy nincsenek rossz kérdések, vagy olyan gondolatok, amelyekért mások megvethetnének, sőt élettapasztalataink mind egyikünket egyformán értékessé teszik a többiek számára. Hétfőn este hat és nyolc óra között eleven beszélgetésre, vidám közösségre hívjuk elsősorban a dolgozó korosztályt.

Gyülekezeti bibliaóra

A missziói kört követően, keddenként 16 órákor kezdődik a gyülekezeti bibliaóra. A közösség összetartását, egymás iránti figyelmességét biztosítja az előtte tartott missziói kör. A témánk a következő vasárnap igehirdetési alapigéje. Tizenöt-husz kíváncsi, tanulni kész szív figyel az igére.

A felvetődő gondolatokat hosszú élettapasztalat formálta. Az ige értését pedig két-három lelkes segít.

Egészen más úgy a vasárnapi igehirdetést hallgatni, hogy az alapigét előbb megismerhettük. S a lelkészeknek is más úgy prédikálni, hogy az „egyszerű hívek” kérdéseiket és tapasztalataikat megosztották. Tréfaként hangzott: itt nincsenek férfiak, csak nők és papok. Jó lenne ennek a tréfának elütni az életét: várjuk tehát a férfiakat is!

A körrel kapcsolatban Bencze András és Pethő Judit nyújt szívesen több felvilágosítást.

Reggeli imádság

Amikor Jézus bennünket imádkozni tanít a Mi Atyánk kezdetű imádságban, szinte csak kéréseket fogalmaz meg. Így igaz: telis tele vagyunk kérésekkel. Akár saját belső szféránkra gondolunk, akár a gyülekezet vagy az egyház áll szemünk előtt, akár a nemzet, a haza, a természet iránt érzünk felelősséget.

Ezért minden héten pénteken reggel 8 órákor közös imád-

ságra gyülekezőnk össze. Azt reméljük, hogy sokaknak adhat lendületet, hogy a napot imádsággal kezdjük, és a gyülekezeti közösséget is megleveníti ez az alkalom.

Munkatársi megbeszélés

Kéthetente az imaközösséget követően egybegyülekezőnk, hogy a gyülekezet elmúlt alkalmait kiértékeljük, s felkészüljünk az előttünk álló teendőkre.

Szeretettel várjuk azokat a testvéreket, akik felelősséget éreznek a gyülekezetért, akik ötleteikkel vagy szolgálattal gazdagítják közösségeinket.

Énekkar

Énekkarunk 15 fővel alakult 1986-ban Bányai Zsuzsa vezetésével, aki akkor a kántori szolgálatot is végezte. Célja volt, hogy ünnepeinken az énekkar hangján is szóljon meg Isten dicsőítése. Pár év elteltével testvére, Csekéné Bányai Erzsébet vette át a kórus irányítását.

Az évenként megrendezett egyházmegyei kórustalálkozókon rendszeresen részt vesz az énekkar. Egyházkerületi kórustalálkozón – meghívás alapján – háromszor vettünk részt. A legutóbbin a legjobbnak járó Weltler Jenő Díjjal jutalmaztak.

Próbáinkat szerdánként este fél 7- 8-ig tartjuk. Hívunk mindenkit, aki szeret énekelni, és szerető közösségre vágyik. Férfiak jelentkezésének különösen is örülnénk. Jöhetnek nem evangélikusok is.

Legközelebbi programjaink:

- október 11. vasárnap 16-kor egyházmegyei kórustalálkozó Székesfehérváron.
- október 31-én 18 órakor Reformációt ünnepeljük a református templomban együtt a református kórossal;
- Advent idején hangversenyt adunk Székesfehérváron az evangélikus templomban valamint Pázmándon.
- December 24-25-én gyülekezetünkkel együtt ünnepeljük Karácsonyt, Krisztus Urunk születését.

Házasság Hétvége

Két olyan csoport működik gyülekezetünkben, amelyben házaspárok találkoznak egymással. Mindkettő a Házasság Hétvége Lelkiségi mozgalom keretei között tevékenykedik igyekezetünk szerint havonta-hat hetente találkozással.

Akik részt vesznek ezen, azokban közös az, hogy fontos számukra, hogy párjukat minél jobban megismerjék, és házasságukat mindig ajándékként és lehetőségként éljék meg. A Házasság Hétvége Mozgalom ahhoz szeretne hozzájárulni, hogy házasságukat minél teljesebben éljék meg, hogy a szőnyeg alá söpört témáikat is megbeszéljék, és nyitottak legyünk egymásra figyelni.

A két kör mint közösség is nagyszerű, valójában azonban lényeg, hogy a párok inkább csak maguk között kettesben beszéljék meg saját dolgaikat.

Az alkalomra jelentkezni lehet a következő házaspároknál: Kiss László és Rózsa, Bencze András és Tímea.

Irodalmi kör

2009. március 19-én alakult meg a „dr. Molnár Gyula irodalmi emlékkör”. Azóta négy alkalommal jött össze, ha nem is nagy létszámban, de az irodalmat, verseket elkötelezetten szeretők társasága. Az emlékkör névadójára emlékezve, szinte minden alkalommal hangzottak el Molnár Gyula versek is. Az összejövetelre minden résztvevő hozhatja az általa szépnek, felolvasásra érdemesnek tartott verseket, melyeket ott saját maga olvas fel. Így kerülnek elő több mint negyven évvel ezelőtt kézi másolással gyűjtött versek (mivel akkor még hivatalosan nem jelenhettek meg), vagy akár emlékezetből előkerülő, fejből felidézett versek is.

A két utolsó találkozón, a leírtaktól eltérően, konkrétan egy-egy költő munkássága és versei kerültek bemutatásra. József Attila költészetéről Román Károly tanár úr tartott magas színvonalú előadást, míg Radnóti Miklós költészetét, életét, saját magunk, az irodalmi kör aktív résztvevői dolgoztuk fel.

Az irodalmi emlékkör vezetője, legfőbb szervezője, legaktívabb tagja dr. Brolly Tamás. Magas színvonalú versmondó készsége, irodalom ismerete, az általa hozott nagyszámú vers összeválogatásának hozzáértőre valló módja garantálja, hogy a résztvevők lélekben feltöltődve, megelégedett érzéssel mehetnek haza.

Az irodalmi kör nyitott, minden irodalmat, verset kedvelő testvérünket szeretettel várunk, akár közreműködőként, akár hallgatóként.

Az irodalmi emlékkör havonta egy alkalommal, csütörtökön 18 órakor tartja összejövetelét.

Az érdeklődőknek nagy szeretettel ad bővebb felvilágosítást dr. Molnár Gyuláné (Mártika) és Prépost Károly.

Missziói kör

Minden héten kedden tartjuk a missziói kört. 14,40-től gyülekezőnk, és 15 órakor kezdődik alkalmunk, amelyben az igének, imádságnak, személyes beszélgetéseknek jut bőven idő. Feladatunknak tartjuk a karácsonyi vásár előkészítését, lecsőfeszítválon és más alkalmakkor a nyitott templom biztosítását. Ezen kívül kézimunkákat és igés lapokat készítünk, és figyelemmel kísérjük a Külmissziói Egyesület munkáját. Ezekben az években a kenyai szolgálatot igyekszünk támogatni. Szeretnénk, ha minél többen – talán fiatalok is – bekapcsolódnának a munkába és a közösségbe. A missziói körhöz közvetlenül kapcsolódik a gyülekezeti bibliaóra.

Nyugdíjas klub

A nyugdíjas klub több mint tíz éve tevékenykedik gyülekezetünkben. Minden hó első hétfőjén 14 órától jönnek össze előre meghirdetett beszélgetési témákat végiggondolni. Máskor felkért előadók szolgálnak a közösségben. Évente több alkalommal kirándulást szerveznek, legutóbb Majkon voltak. Kapcsolatot tartanak más evangélikus közösségekkel is, a velük való találkozás mindig külön élményt nyújt a részt vevőknek.

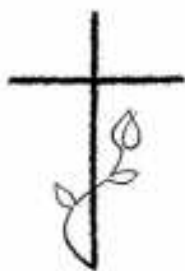
A közösség vezetője: Kárász Lajosné.

Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet!

Közel egy éves szenvedés, testi-lelki megpróbáltatások után Falussy Ferencné, Viola néni visszaadta lelkét Teremtőjének. Hetvenhat éves volt. Gyülekezetünkben évtizedeken keresztül presbiter, jegyző, majd kilenc éven át felügyelői szolgálatot látott el. Gyermekbibliakört és felnőtt bibliaórát tartott, sokakat látogatott, még többünket hordozott imádságában. Férje a református egyházközség és egyházmegye főgondnoka volt, így Viola néni is sokat szolgált református gyülekezetekben.

Az egyik utolsó mondatával - amennyire ez a morfiumtapasztól lehetséges volt - megvallotta hitét: **"Bizony, egyedül Jézusban bízhatunk."** Testvére pedig így vigasztal minket: **"Oda ment, ahova egész életében készült."** Krisztus vigasztalását kérjük családja számára, és mi is Őbenne vigasztalódunk.

Bencze András

Szépül a gyülekezeti házunk

Ebben az évben 14 éves gyülekezeti házunk. Természetesen az idő "vasfoga" dolgozik, és ez az utóbbi esztendőben egyre inkább meglátszott a nyílászárók (ajtók, ablakok) külső felületén, illetve a külső faszerkezeteken. Évek óta terveztük a festést, de ez - főleg anyagi okok miatt - mindig halasztódott. A feladat egyre sürgetőbbé vált, így elhatároztuk, hogy saját erővel végezzük el ezt a munkát.

A technikai előkészületek és a szükséges anyagok beszerzése után, 2009. augusztus 8-án, gyülekezeti tagjaink segítségével elkezdtek a festést.

Nap-mint nap lelkes kis csoportok végezték - végzik a munkát. A mai napig (09.14.) 20 fő volt segítségemre. Közülük többen voltak, akik 2-3, sőt 4 alkalommal is segítettek. Ennek köszönhetően elérhető közelségbe került munkánk befejezése.

Köszönetet mondok segítőimnek, különösen a hölgyeknek, akik nagyon ügyesen kezelték a csiszolóvásznat és az ecsetet.

Pirka Lajos
gondnok

Sárosdi hírek

Ökumenikus hálaadó istentisztelet Sárosdon – nem csak sárosdiaknak!

Álmodtunk, most imádkozva alkotunk.

Álmodtunk a sárosdi katolikus és református gyülekezet szolgálóival egy olyan alkalomról, ahol felekezettől függetlenül végiggondolhatjuk, mi mindent kaptunk Istentől az elmúlt időszakban. Tudjuk, hogy gazdasági világválság van, tudjuk, hogy nehéz politikai helyzetünk van – mindezt érezzük a saját bőrünkön. De más is van! Kaptunk betevő falatot, ruhát, fedelet a fejünk fölé. Kaptunk szeretetet, törődést, terményeket a földtől és még sorolhatnánk tovább.

Így gyűlünk össze a sárosdi kultúrház melletti szabadtéri területen október 11-én, délután 15.30-kor, hogy ökumenikus hálaadó istentiszteletet tartsunk. Készülünk egy-két különlegességgel az istentisztelet keretein belül, valamint utána szeretetvendégséggel és imakörrel a kultúrház épületében. Amennyiben a szeretetvendégséghez süteménnyel hozzá tudnak járulni, előre is köszönjük szépen!

Szeretettel várunk erre mindenkit, aki úgy érzi, hogy van miért hálát adnia!

Az istentisztelet perselypénzét a református templom ablakainak cseréjére ajánlotta fel mindegyik gyülekezet. Ezt a templomot mi, evangélikusok, felváltva használjuk a reformátusokkal. A két gyülekezet hittanórái is közösek, melyeket hétfőnként 14 órakor tartunk. Többnyire sétálva beszélgetünk Jézusról, tanuljuk a Miatyánkot és vezetjük le a felesleges energiákat, ami a gyerekekben felgyülemlik a tanítás közben, időnként pedig az iskola épületén belül játszunk, rajzolunk vagy bármi mással töltjük el együtt az időt. Minden héten az iskola (parkoló felőli) bejáratánál találkozunk. Terveink szerint a két gyülekezet közös hétközi bibliaórát is indít.

Evangélikus istentiszteletet minden hónap második és negyedik vasárnapján tartunk, 16 órakor.

Pethő Judit

Fehérvárcsurgói hírek

Hittanóránk körét és időpontjait kibővítettük a tavalyi évhez képest. Szeretettel hívunk ugyanis minden óvodást immáron evangélikus hittanra is, péntekenként 11 órára az óvoda épületébe. Első osztályos gyermekeket is várunk péntekenként (ennek az időpontja még alakulóban van), valamint a nagyobbakat két időpontban. Az egyik csoport szerdán 16 órakor találkozik a gyülekezeti házban, a másik pedig pénteken 14 órakor.

Terveink szerint havi egyszeri beszélgető-alkalmat szeretnénk majd tartani, lehetőleg a kultúrházban, aminek részleteit még most álmodjuk és tervezzük meg. Erről a későbbiekben beszámolunk majd.

Istentiszteleteinket minden vasárnap 9 órától tartjuk templomunkban.

Pethő Judit

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

bencze.andras@lutheran.hu

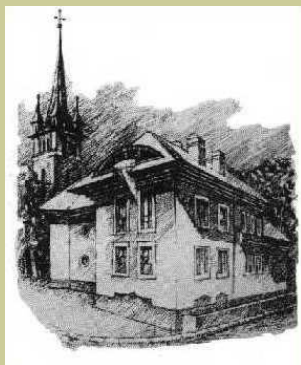
Pethő Judit beosztott lelkész

Mobil: (06) 20 824 5506

E-mail:

judith.petho@lutheran.hu

**Alapítványunk
bankszámlaszáma:
10200232-29375211**

ALKALMAK

Istentisztelet Székesfehérváron 10:30 h
Fehérvárcsurgón 9 h
Agárdon minden hónap 2. és 4. vasárnap 11 h
Sárosdon minden hónap 2. és 4. vasárnap 16 h
Gyermekbibliakör Székesfehérváron a vasárnapi istentiszteletek alatt
Hittanórák Székesfehérváron óvodás kortól 8. osztályig öt korcsoportban szerdánként 17 h
Fehérvárcsurgón óvodásoknak pénteken 11 h az óvoda épületében első osztályosok (a hittanóra megbeszélése még folyamatban van) a nagyobbaknak szerdán 16 h, valamint pénteken 14 h
Agárdon csütörtökön 13:30 h
Sárosdon 14 h hétfőn

Elmaradt hittanórák – felnőttek beszélgető köre – hétfő 18 h

Imaóra keddenként 8 h

Ifjúsági órák Székesfehérváron pénteken kisfi 6 h
nagyfi 18 h

Énekkari próba szerdán 18:30 h

Missziói kör kedden 14 h

Gyülekezeti bibliaóra - a következő istentiszteletre készülünk - kedden 16 h

Imaközösség péntekenként 8 h

Munkatársi óra kéthetente pénteken 9 h

Nyugdíjas klub minden hónap 1. hétfőjén 14 h

Irodalmi kör előzetes hirdetés szerint

Esküvőre, keresztelezésre, felnőtt konfirmációra készülőknek szükség szerint hirdetünk közös alkalmakat. Kérjük, időben jelentkezzenek, hogy kellő időben kezdhessük meg a közös készülést ezekre az alkalmakra.

A Krízis-központban októbertől márciusig havi egy alkalommal szolgálunk a vacsorakészítésnél. Jelentkezni lehet Mészáros Magdolna testvérünknel. A kórházi látogató-szolgálatról Kárász Lajosné testvérünk ad bővebb felvilágosítást.

Október 1-4-ig csütörtöktől - vasárnapig 17:30-20 h

A teremtés hete a budai úti református templomban

csütörtök - Sors, vagy teremtés?

péntek - Világosság és sötétség (*Káoszról rendezettség*)

szombat - A test a lélek temploma

vasárnap - Teremtettség: felelősség és lehetőség

Október 4. vasárnap - Betakarítási hálaadó istentisztelet

Október 9. péntek - Kerületi Pedagógus csendesnap

Október 9. péntek - Evangélikus Külmisziói Egyesület EKME, fennállásának

100. évfordulója - budapesti Deák téri evangélikus templomban

Október 10. szombat 10-16 h - Országos evangelizáció a budapesti Deák téri evangélikus templomban

Október 11. vasárnap 15:30 h Ökumenikus hálaadó istentisztelet Sárosdon a kultúrház melletti szabadtéri területen

Október 11. vasárnap 16 h Egyházmegyei kórustalálkozó Székesfehérváron

Október 31. szombat - Reformáció ünnepe 10:30 h istentisztelet

18 h - Közös protestáns istentisztelet a Széchenyi úti református templomban

November 1. vasárnap 16 h - Temetői istentisztelet az evangélikus temetőben

November 22. vasárnap - Örökélet vasárnapja

December 6. vasárnap - Advent 1. vasárnapja, 10 h adventi vásár megnyitása